

25. ΥΠΟΘΕΤΙΚΟΙ ΛΟΓΟΙ ΣΤΟΝ ΠΛΑΓΙΟ ΛΟΓΟ

A. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ (ΣΤΟΝ ΠΛΑΓΙΟ ΛΟΓΟ)

α. από αρκτικό χρόνο:

Υπόθεση: αμετάβλητη (εί + οριστική)

Απόδοση: ειδική πρόταση (+ οριστ. ή δυν. ευκτ.)

πλάγια ερωτηματική πρόταση

ειδικό απαρέμφατο (απλό ή δυνητικό)

κατηγορηματική μτχ. (απλή ή δυνητική)

τελικό απαρέμφατο (όταν ο Ε.Λ. είναι έγκλιση επιθυμίας)

β. από ιστορικό χρόνο:

Υπόθεση: εί + ευκτική του πλάγιου λόγου (συνήθως), εί + οριστική (σπανιότερα)

Απόδοση: ειδική πρόταση + ευκτική (συνήθως)

πλάγια ερωτηματική πρότ. + ευκτική (συνήθως)

ειδικό απαρέμφατο (+ ἄν)

κατηγορηματική μτχ. (+ ἄν)

τελικό απαρέμφατο

B. ΑΝΤΙΘΕΤΟ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ

α. από αρκτικό χρόνο:

Υπόθεση: αμετάβλητη (εί + οριστ. ιστορ. χρόνου)

Απόδοση: ειδική πρόταση + δυνητική οριστική

πλάγια ερωτηματική πρότ. + δυνητική οριστική

ειδικό απαρέμφατο + ἄν

κατηγορηματική μτχ. + ἄν

β. από ιστορικό χρόνο:

Υπόθεση: αμετάβλητη

Απόδοση: όπως και από αρκτικό χρόνο

Γ. ΑΠΛΗ ΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΛΕΓΟΝΤΟΣ

α. από αρκτικό χρόνο:

Υπόθεση: αμετάβλητη (εί + ευκτική)

Απόδοση: ειδική πρόταση + δυνητική ευκτική (συνήθως)

πλάγια ερωτηματική πρότ. + δυνητική ευκτική (συνήθως)

ειδικό απαρέμφατο + ἄν

κατηγορηματική μτχ. + ἄν

απαρέμφατο ή κατηγορ. μτχ. αρκτικού χρόνου (σπάνια)

β. από ιστορικό χρόνο:

Υπόθεση: αμετάβλητη

Απόδοση: όπως και από αρκτικό χρόνο

Δ. ΠΡΟΣΔΟΚΩΜΕΝΟ

α. από αρκτικό χρόνο:

Υπόθεση: αμετάβλητη (έάν, ἄν, ἤν + υποστ.)